

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Basilius Magnus. 1. Ianuarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

nescis, ibi vulnus est, ubi emplastrum est.

*Si tentaris à Diabolo, si ab omnibus hominibus oppri-
meris, si conficeris aegritudine, si doloribus fatigaris, si
desperationis agitaris spiritu, nomen IESV edicito. Ju-
stinian. serm. de Circumcis.*

S. BASILIUS MAGNUS. 1. Ianuarii.

MAGNUM esse BASILIVM ad ardentis columnæ
facem D. Ephrem vidit. Magnum deinde
ostendit *Christus* ipse, dum sacris operanti adesse
spectabilis, cum sancto Duodecimvirorum cæle-
stium senatu voluit. Sed & talem Hebræus non-
nemo credidit, cui profano adhuc, sacræ tamen
mensæ accumbenti, cum minimo in orbe magnum
Virginis Filium è manu suâ propinasset, manus &
ipse dedit. Magnum demum senserunt è maximis
tyrannis duo. Horum alter Julianus (is qui turpe
sibi apostatæ nomen peperit) orante contra se BA-
SILIO, sententiam ferente Deiparâ *Virgine*, exe-
quente D. Mercurio, orbi pœnas perfidiæ, quas
meruit, dedit. Non felicior alter Valens, exilium
Divo nostro nequicquam semel iterumque inten-
tavit. Nam sententiam impiam ferre jam cogitan-
ti, ipsum justius iudice suo tribunal reclamavit,
sellâ diffractâ; & subscribere laboranti, penna atra-
mentum, quod habuit, tertium negavit: ipsa ma-
nus facere officium noluit; certè ut non posset,
exaruit; conjunx filiusque ægri ad cogitatum sce-
lus nolentes etiam ingemuerunt. Et filius quidem
à magnâ BASILII manu convaluit. Cui cum Va-
lens pessimos superinduxisset medicos Arianos,
filius continuò malè mortuus est. At bene noster,
sub annum Christi CCC. LXXVIII. vixit BASILIVS;
vel hoc uno magnus magnique faciendus Parthe-
niis

niis Sodalibus, quòd virgo vixit. *Ex Surio.*

Vatradentibus Christum ad crucifigendum; sed vacuum maligna conscientia sub Sacramento sumentibus illum. S. Remig. super Matth.

S. O D I L O A B B A S.

1. Ianuarii.

PUER ODILO in D. VIRGINIS perreptavit claudus, exivit sanus; & cum ire jam quòd vellet, posset, pulchrè pedibus, quos cælum donavit, usus, è mundo abiit, & Religiosam domum iniit. Subinde Præfectus Asceterio Cluniacensi, ostendit, quàm facile imitari Christi miracula foret illi, qui vitam vellet. Aquas quippe eunti sibi in folum, aliis etiam in vinum vertit, piscibusque non multis bene multam pavit multitudinem. Inter primas curas habuit, piorum Manibus opitulari, quos flammæ piaculares haberent. Id adeò fassus ipse est orci tortor, quem Siculæ quispiam eremi incola non semel querentem audit atque indignantem innumeros à pœnis suis ODILONIS absolvi precibus. Eos inter Benedictum numerant VIII. Pont. Max. qui opem & ipse viri imploravit, & verò sensit etiam, ac gratus palàm laudavit. Atque hoc stimulos subdidit ODILONI, ut sui quotannis diem agerent piarum animarum memoriã insignem; quod institutum id temporis uni illi familiæ familiare totus hodie Christianus orbis amplectitur. ODILONI nostro morienti præsto ipse Christus fuit, Stygiasque larvas cum suis terribulamentis longè iussit facessere. Nimirū quam opem mortuis vivi ferimus; morituri & ipsi sentimus. *Ex Surio.*

Disce humilitatem, quam Christus verbo docuit & exemplo;